גמ' מיתיבי ליה סמלגרס. לתכשיטי גוברו יותר מכ' לקמן מפרש מאי לתלמידו והיכא הני דמתניתין: **אל מילט** · עץ שנדלין בו מלין ומסמרים וכלבו נלמ"ש: **פחמי סמר ר' לילמי בר** · השתא קל מסוק לסירכיה דתכשיט דמהניא לתלמיד לתיבא דכ ומעיקרא לא שבקיה לתסוק למלתיה עד דסתר ליה תורה אור לחיובתא: **ר' יעקב ר'** · לם היתה קורה ריחבה ד' טפחים ולפ"ש שהיא דקה ואינה חזקה לקבל לתיים כשירה והא דתנן במתני' (לקמן ד' יב:) בריחה כדי לקבל לתיים כשהיה רחבה ד' טפחים קתמר: **ופא יש לה סמלגרס בו'** · תרתי מילי קתמר רב ולקולא: **פמר רב יוסף** · הא לתלמיד לתיישה מסמיה דרב לא רב לתרה דסיקשי דרב לתדב לתא מתניתי היא: **ופיקשי ליה** · הא חזיק רכא דלא גמרי רבנן מהיכל מדקאי לתלמיד לתיים מכאן קיבי מיבי מגילה: **דל פתח פסקא** · הייתי מיבן ולתלו שתקתי ולא לתרתי דכר זה: **פפניים פי לא קתיין פפדרי** · הא תניא לעיל בהדיא "מבוי שהוא גבוה מ' יותר מפתחו של היכל" למלתיה רבנן מהתם גמרי: **פנפי פיא** · הכא לעיל דסכירתא ליה דרבנן מהיכל גמרי ולתלמיד לא מהיכל דלתלמיד לתלמיד סבר לה מהיכל גמרי: **לידידי נפי פנפי פיא** · ולתא כתנא דלעיל לתמרי: **בלא רב** · לי לא הוה מפרש רב למתניתא קמייתא ולית לה מיבה ורבנן מהיכל גמרי: **פפניים פפדרי לא קתיין** · דבין להא' לתלמיד' · **קורה נרבה פפפא פפי** · כגון תוך כ' לתמה: **פשום סיכר** · דליתו ליכוי ולידעו דתקנתא עבוד ולא ליתי לאיתלופי בריתי' ומשום הכי מגיה לתלמיד' דכיון דמיסתכלי בה ליכני לפי למעלה מכ' לתה ליכא כיכרא: **ופא דקאני** · כמתניתי' קמייתא יותר מפתחו של היכל "לא דגמרי מהתם לא סימא בעלמא נקט אלא לתלוק גירסת דשערים ולתלמר למעלה מלי לו מלרבעים יהא פתח היכל סימן כיוך: **לי סביבית ליה פא דרבה** · דטעמייהו דרבנן בסוכה גמי משום היכר: **נפא נפי** · לרבנן ונר' יהודה לפלוגי בתרתי: **מבוי דלפיעך פציל** · לעומר המהלך ליט מבוי למעלה: **קיני** · (ר') כגון קיני שופת היו טולמין מתחת הלולם למעלה (מל') מן הפתח: **פפקי דפרוש** · לעומת של תר לתוכין תחוכן בהיכל ולתיידי דנפיש מסכיה לתרך דידהו חזו להו ליכני ולתכל היכרא: **פפן דפפר פפקי** · ליכל היכרא למהי: **לל צבן קיני** · לתיידי דתכיני ומילתא דמהיכא היא מסתכלי בהו ליכני וחזו לקורה: **פקנם** · שוני הקורה כתוך כ' ומקלתה למעלה וכן שוני סככה של סוכה: **קנוס** · רוחין כלילו ניתל לתיו הטובי היולת למעלה ותהא קורה דקה: **פניתלם כרוס** · שהרי ניטרוה תכמים בריתה כדי לקבל לתיים ולא לתו הכי שדי ליה זיקא הלכך לא תניה: **נפ פידבר** · **ומתנין** דמסתפקיל מקלת שוני הסכך הנכנס לתוך כ': **מדברי סופרי** · אלם תרבה כתוכה על קורה ותעמוד כולה למעלה מעשרים לתמה מתקני לה: **פנפ** · לתתי מכשרת בסוכה מטום דע"כ הטמת 'גילתה מרובה מתמתה' דהא רוחין הוא דקתמר' ולא שקילנת מינה מידי: **שכפ נפי** · תשוב לתיה כשפודין כבידין דלא נמי קלישי לא שדי להו מידי שקלת מינה תלת רוחין הוא דקתמר:

חלל

תשא בריה בר אבוה א' קיני · פי' קורה תליה כשרן קיני השושות לקנן עליהם כעין הא דכתיב קנים תעשה את התבה בשערבא אשרי פיסקא דארזא. פי' לוח ארז רחבה ד' טפחים (רנרסין) ואסקופה אבל אם יש שם רחב ד' אשרה. ת"ל והרא אשלתרא ז' שטחרה לא שמני רחבה אלא שמני חשיבותא וכל השובר נתן עיניו עליה שמני חשיבותא וכ"ש קנים שטוחרין לדברי הכל כי פליגי בשמני דארזא. כך פניא דשמועה ז'. מקצת קורה בתוך כ' ומקצתה למעלה מכ' סכך מקצתה בתוך כ' ומקצתה למעלה מכ' אסרינן [אסרינן] בסוכי כשר דחזינן לה לקורה כמאן דקלישא והיא דשריא למעלה מכ'. כמאן דליתיה מכ'. אשר רבה בסוכה פסולה ואסרינן אמאי [אסרינן] לקבל אריה עליה. בסוכה נמי ניתא דחזינן למאי טבך כמאן דקלישא ואמ"כ בתחקה קיימי דצילתה מרובה מתמתה היא ותהיה כשרה ושרוק רבה מפרוקיא סוכה דיחיד כו'. ופריק רבינא סוכה דהיא מדאורייתא ואחזרו בה רבנן מבוי דהוא מדרבנן לא אחמרי בה' רב אוזא בר מתנה מתני אשכא אשר רבה בסוכה כשרה בסבוי פסולה וכו' עד רבינא אשר סוכה דאורייתא לא בעי חיזוק מבוי דרבנן בעיא חיזוק. מאי הוי *) [ניל כך גרס למלתר לה ונכנר למר רב לנני יסודם וכו'].

רב נסים גאון

דרתנן חמש מלשריות היו על גבוי עיקר ז' ותמשה בפסכת מדות בפרק ג' (מכאה ז) פתחו של אולם טבהו ארבעים אמה ורחבו כ' אמה וחמש מלשריות של מילת היו על גבוי דתתרתונה שרפות על הפתח אבה: אמת

תא תיתני ליה אמלתרא, דתא היכל אמלתרא היינו ליה ואפ' הכי עשרים אמה הוא דגבוה דתנן חמש אמלתרות *של מילה היו על גביון-זו למעלה מזו וזו למעלה מזו, והאי מאי תיובתא דילמא כי תניא ההיא דאמלתרות באולם תניא, והאי מאי קושיא דילמא תבנית היכל כתבנית אולם, אלמה אמר רבי אילעא אמר רב חנינא ר' אע"פ שאינה בריאה, ואם יש לה אמלתרא אפי' גבוהה יותר מעשרים אמה אינו צריך למעט, אמר רב יוסף "אמלתרא" מתניתא היא, אמר קתני לה? אמר אביי והא *תמא בריה דרבה בר אבוה קאני לה אתיא אמלתרא ותיקשי לרב? אמר לך רב: דל אנא מהבא, מתנייתא מי לא קשיין אהדדי, אלא מאי איכא למימר דתנאי היא, לדידי נמי תנאי היא דתנאי בר יצחק אמר בלא רב, מתנייתא אהדדי לא קשיין, לרבנן קורה *מעכמא (ו) מאי משום היכרא והאי דקתני *יתר מפתחו של היכל סימנא בעלמא; ורב נחמן בר יצחק הניחא אי לא סבירא ליה הא דרבה דאמר רבה כתיב למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי עד עשרים אמה אדם יודע בסוכה, למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע משום דלא שלטא ביה עינא אלמא נבי סוכה נמי הכירא, איפלוגי בתרתי קמה (ג) לי: צריכא דאי אשמעינן נבי סוכה-בהא קאמר ר' יהודה כיון דלישיבה עבידא שלטא ביה עינא, אבל מבוי דלהילוך עביד אימא מידה לדן, לרבנן ואי אשמעינן בהא, בהא קאמרי רבנן, אבל בהך אימא מודו ליה לר' יהודה, צריכא. מאי אמלתרא רב תמא בריה → רבה בר אבוה אמר קיני אתא רב דימי אמר אמרי דארזא מאן דאמר פסקי דארזא כ"ש קיני, מיד קיני אבל פסקי דארזא לא; ומ"ד פסקי דארזא (ג) מ"מ משום דנפיש משכיה והא סוכה דנפיש משכיה וקאמרי רבנן דלא? אלא כיון דקא חשיב אית ליה קלא: מקצת קורה בתוך עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים, מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים: אמר רבה במבוי כשר בסוכה פסול, מאי שנא במבוי דכשר דאמרי קלוש, סוכה נמי לימא קלוש! אי קלשת הויא להו רחמתה מרובה מצילתה, הכא נמי אי קלשת הויא להו קורה הניטלת ברוח, אלא על כרחך נעשין כשפודין של מתבת, הכא נמי על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה, אמר רבא מפרוקי סוכה דליחיד היא לא מכר מבוי דלרבים מכרי אהדדי רבינא אמר סוכה דאורייתא אחמירו בה רבנן מבוי דרבנן לא אחמירו ביה רבנן, ארא בר מתנה מתני להא שמעתא דרבה אפכא אמר רבה במבוי פסול בסוכה כשירה, מאי שנא סוכה דכשירה דאמרינן קלוש, במבוי נמי לימא קלוש! אי קלשת הויא להו קורה הניטלת ברוח, הכא נמי אי קלשת הויא להו חמתה מרובה מצילתה, אלא על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה, הכא נמי ע"כ נעשין כשפודין של מתבת! אמר רבא מפרוקי סוכה דליחיד היא רמי אנפשיה ומדכה מבוי דלרבי היא סמכי אהדדי ולא מכרי אהדדי, דאמרי אינשי קודא דבי שותפי לא חמימא ולא קרירא, רבינא אמר סוכה דאורייתא לא בעי חיזוק מבוי דרבנן בעי חיזוק, מאי הוי עלה? רבה בר רב עולא אמר זה ווה פסול רבא אמר זה ווה כשר:

חלל

למבוי להכשיר גובה מעל עשרים

דאין דחיה אין דחיה

דעד עשרים יש היכר

בסוכה עד עשרים

(כשרה) בסוכה

מדברי סופרי · אלם תרבה כתוכה על קורה ותעמוד כולה למעלה מעשרים לתמה מתקני לה: **פנפ** · לתתי מכשרת בסוכה מטום דע"כ הטמת 'גילתה מרובה מתמתה' דהא רוחין הוא דקתמר' ולא שקילנת מינה מידי: **שכפ נפי** · תשוב לתיה כשפודין כבידין דלא נמי קלישי לא שדי להו מידי שקלת מינה תלת רוחין הוא דקתמר:

חלל

דתנן חמש מלשריות היו על גבוי עיקר ז' ותמשה בפסכת מדות בפרק ג' (מכאה ז) פתחו של אולם טבהו ארבעים אמה ורחבו כ' אמה וחמש מלשריות של מילת היו על גבוי דתתרתונה שרפות על הפתח אבה: אמת

---

*) טעם מסגרת המקו-קו משום שהגמרא מעלה אפשרות שזו ברייתא ולא דברי רב

רבינו חננאל

ולא תיהוי צורת הפתח (ראי') [ההיינו] קנה סיכן ר"ק מיכן על נביהן וארקיעין שטוחה זו דרבנן ילפי לה מפתחו של היכל *)מדקתני לה רבנן דרבה ליה רב לרב יהודה אתנייה לחויא ברי אע"פ שיש שם צורת הפתח צריך למעט רצורת פתח לא מהני. תוב אקשינן ליכני אסלתרא היכל כדרבנן בסמ' פרות (ס"ג מ"ו) חמש אלפתראות (ת"ק) של מילה היו על גבי כו' אי אסלתרא קורות לאחיות הכיר. כגון ושור כרוהות ארזים ובלישנא דרבנן למיסר בניינא. ס"ו ל"ת שם האולן. ופירוחיו נקראין סילין. כדרסינן [בעיון י"ם ע"ב] אין סי סילין ע"ג סילין. והשתא של מילת סוחה היא ורחבין [הא דתני (השלא) [חמשה] אסלתראות של מילה היו על גבן באולם היו כל אחת אגידה על חברתה ואסרינן](ת"ל)(ורילמא) תבנית היכל כתבנית אולם הוא אלמה אמר רב רב הקורה אם רחבה ד' אע"פ שאינה בריאה ואם יש שם לו אסלתרא אין צריך למעט. לא תהני אסלתרא רחא טבה היכל לא היה יותר מכ' ואע"ג ד' הוה ליה אסלתרא ואסרינן ושרוק רב יוסף אסלתרא לא רב אמרה מתניתא היא (ואמאי) [ואמא] בריה דרבה בר אבוה קתני לה. ואי אשרת בין כך ובין כך קשיא לרב אשר לך רב הוא תניא כוותיה דתניא מבוי שגבוה מכ' אפח ייחר מפתחו של היכל יפעם אלא מאי איח לך למיפר תנאי היא ופליגי אהדדי לדידי נמי תנאי היא ופליגי אהדדי ואנא דתני כי האי תנא. ודהיינו ואסרינן כלא רב פתניתא לא פליגי אהדדי. קורת לרבנן משום היכר היא ואי איכא אסלתרא אין לך היכר גדול מזה ואאי דתני פתחו של (אולם) [היכל] פיסנא בעלמא הוא עד כ' כי היכי דלא ליחלוף לך ואסרינן ורב נחמן בר יצחק אי סביר לה להא דרבה דאמר למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי וגו' עד כ' אמה אדם יודע שדר בבל סוכה וכו' באנו לפרש פעמא דהא מתניתא דתני אם יש אסלתרא אפילו למעלה מכ' אמה אין צריך למעט. ומאי אסלתרא

נוסחא
ואמלתרא - ק"ו טון אחל פתח האהל - הקול אחטה זאת למה אבני אסלתרא [בחיבל] בפרח [בחיבל] פתחו פ"ב ח"ב ס"ד ר"ן כ'

(מחלוקת)
קושיות
תשובות

[גירסת מבנה מילת וכן נמצון עיין מל' י"ג]

ח ג ר מ"י: שם ס"ג פו ופ"ד מהלכות סוכה יג: סמג עשין קפו: טור ושו"ע או"ח סי' תרלו סעי' ג:

ז ב מי"י פ"ו מהלכות שכת הלכה טו טוש"ע או"ח סי' שסג סעיף ט:

נוסחא
מקצת קורה במבוי ומקצת סכך בסוכה-מקצתה תוך עשרים ומקצת למעלה מעשרים

מבנה:
שני לשונות הפוכות
ובכל אחד
הסברים לדין

נוסחא
ביכול ט"ג ל' נחמן בר יצחק אומר פסול סכך ואחריו בגמרא פסול אשלתרא אחת

נוסחא
מאי אשלתרא